Vrijdag 6 November 1942 — DAGBLAD — 59ste Jaargang, No. 3747

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel
ƒ 1.50 per maand [Aruba ƒ 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers ƒ 0.10.

Adm.: Tel., 1550. Redactie Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Asso. Inc.
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

Egyptische „opruimingsproces" in voortgang.

Nog 4000 gevangenen en 80 tanks door Britten genomen.

Britse opmars passeert El Fuka.

CAMPAGNE OP MADAGASCAR AFGELOPEN.

V.S. ZIJN BLIJ OVER BRITSE OPMARS IN EGYPTE.

Op een persconferentie uitte Cordell Hull zijn enthousiaste dankbaarheid over de Britse overwinning in Egypte. Bij het bespreken van de Britse opmars in Egypte zeide Hull, dat de Verenigde Staten ten volle de dankbaarheid, die er in Londen heerst, delen over de tot dusver door de Britse strijdkrachten gemaakte opmars (Washington, (AP) 5.11).

MEVROUW ROOSEVELT FELICITEERT DE BRITTEN.

Het Britse Bureau van Oorlogsinlichtingen deelde mede, dat Mevrouw Eleanor Roosevelt een felicitatie-telegram gezonden heeft aan den Engelsen Koning voor de „schitterende overwinning" in Egypte (Londen, (AP) 5.11).

CHURCHILL ZAL MEDEDELING DOEN OMTRENT DE EGYPTISCHE STRIJD.

Politieke commentators zeiden, dat premier Winston S. Churchill aan het Britse Lagerhuis een verslag zal uitbrengen over de strijd in Egypte in een nieuw overzicht van de oorlogstoestand. Men zeide tevens, dat Churchill een korte redevoering zal houden voor „belangrijke openbare bijeenkomsten" (Londen, (AP) 5.11).

VERKLARING VAN SIR STAFFORD CRIPPS.

Sir Stafford Cripps vertelde aan arbeiders van een wapenfabriek, dat het 8ste leger „de Duitse en Italiaanse land- en luchtstrijdkrachten vernielt, die zich anders in de aanval op de Sovjet-legers zouden kunnen voegen". Hieraan voegde Cripps toe: „Dit is niet slechts een afleiding, die wij kunnen en zullen brengen als hulp aan onze Russische Geallieerden. Naar gelang onze kracht en die van onze Amerikaanse Geallieerden toeneemt, zullen andere offensieven gegpend worden in andere gebieden".

Cripps zeide, dat de Britse Regering geen „aansporing" nodig heeft, doch dat het van plan was het vooruitzicht van een overwinning weg te werpen door „voorbarige actie". Hij zeide, dat de arbeiders meer zouden kunnen helpen door de productie van belangrijke wapenen op te voeren „dan te praten over een tweede front, dat de Regering maar al te graag wenst te openen zodra de voorbereidingen kunnen worden voltooid" (Londen, (AP) 5.11).

DE MOEILIJKSTE POSITIE VAN ROMMEL.

Edward Kennedy seint uit Caïro: „Gedecimeerd of nog erger en klaarblijkelijk met gebrek aan reserve-troepen, vluchtten de Duitse en Italiaanse legers van Maarschalk Erwin Rommel verder in een wanordelijke terugtocht. Zij werden achtervolgd door het Britse leger, dat nog voortrukt langs het gehele front, welk zich over een breedte van 65 kilometer of meer uitstrekt over de Egyptische woestijn.

De aanwijzingen waren, dat de vlucht van de As Fuka reeds bereikt had, tenminste genaderd heeft op 100 kilometer ten Westen van waar eens de gevechtsketel van El Alamein was en 192 kilometer van het eens bedreigde Alexandrië. Veertien uren na het speciale overwinningscommuniqué uitgegeven te hebben, dat de vernietiging of de verovering bekend maakte van 260 vijandelijke tanks, 270 kanonnen en de gevangenneming van meer dan 9000 gevangenen alsmede de dood of de gevangenneming van Erwin Rommels hoogste Commandanten, zeiden de Britten heden in een gewoon communiqué: „Het achtste leger zette de opmars gisteren over het gehele front voort."

De berichten van het front zijn noodzakelijkerwijs vertraagd door de verzette verbindingslinies, die het uitgebreide verhaal vertellen over de grote breuk van de As. Zij haalden ook de voorspelling aan van een Britsen officier, die zeide: „De vijand is geduwd van dit smalle front, dat grootscheepse flankoperaties belette. Er zal geen plaats zijn op de honderden kilometers achter hem, waar hij niet kan worden geflankeerd". Rommel zat hedenavond aldus lelijk in de knoei. Men gelooft, dat hij ergens achter in de woestijn is en een poging doet de terugtocht van zijn macht te leiden. Dit is zeer gecompliceerd geworden door de dood van Generaal Georg von Stumme, zijn plaatsvervanger, en de gevangenneming van Generaal Ritter von Thoma van het „Afrika Corps" (Caïro, (AP) 5.11).

GEEN ENKEL TANKSCHIP BEREIKTE ROMMEL.

Het Britse nieuwsagentschap zeide in een bericht uit Caïro, dat de Geallieerde luchtstrijdkrachten Rommels voorraadlinies over de Middellandse Zee op zulk een doeltreffende wijze hebben doorgesneden, dat geen enkele Astanker hem gedurende de laatste zes weken bereikte (Londen, (AP) 5.11).

GESTADIGE TERUGTOCHT VAN HET ASLEGER.

Radio Rome zeide: „De Asstrijdkrachten in Egypte trekken zich gestadig terug naar nieuwe stellingen. De slag wordt nog verwoed voortgezet" (Londen, (AP) 5.11).

MAAKTE ROMMEL DE VERNIETIGING VAN ZIJN LEGER MEE?

De eerste slag, die het 8ste leger aan de Asstrijdkrachten in Egypte toebracht kwam zo geheel onverwacht, dat geruchten de ronde doen, volgens welke Rommel niet eens op het toneel was. Bevoegde kringen in Londen verklaarden echter, dat Rommel thans het commando voert over zijn terugtrekkende strijdkrachten, doch dat zijn taak gecompliceerd is door de dood van Generaal Stumme en de gevangenneming van Generaal Von Thoma en een aantal andere hoge officieren door de Britten.

De Britse berichten uit Caïro zeiden, dat sommige vooruitgeschoven posten van de As niet bezet waren toen de Britten met hun opmars begonnen (Londen, (AP) 5.11).

EEN BOODSCHAP VAN GENERAAL MONTGOMERY.

Generaal Montgomery zond Woensdag een boodschap aan het achtste leger waarin hij zeide: „De vijand is in onze macht en hij staat op het punt in te storten. Ik doe een beroep op alle troepen om de druk vol te houden en geen ogenblik te verslappen. Wij hebben een kans om het gehele pantserleger in een val te brengen en zullen het doen. De volledige overwinning is bijna in zicht" (Caïro, (AP) 5.11).

ROME ERKENT.

De radio van Rome gaf toe, dat de Britse verklaring volgens welke 9000 gevangenen werden gemaakt, „meer of minder correct is" (Rome, (AP) 5.11).

FRANSE PARACHUTISTEN IN EGYPTE.

Britse berichten uit Beiroet en Libanon zeiden, dat Strijdende Franse soldaten ver achter de linies van de As in de woestijn zijn neergelaten en bijna honderd vliegtuigen op de vijandelijke vliegvelden buiten gevecht hebben gesteld. Men zeide, dat de parachutisten deel uitmaken van een corps specialisten, dat uitvallen deed te Barka nabij Benghazi en Martuba op 95 kilometer ten Noord-Westen van Tobruk. Men zeide, dat de verliezen van de Strijdende Fransen, met inbegrip van een aanval op Creta slechts 1 dode, 4 gevangenen en 13 vermisten bedraagt. Het bericht maakte er geen melding van hoe de mannen in staat waren naar hun bases terug te keren (Londen, (AP) 5.11).

BERLIJN ERKENT GEVANGENNEMING VAN THOMA.

Het DNB bevestigde in een radiouitzending van Berlijn het Britse bericht omtrent de gevangenneming van Generaal Ritter von Thoma in een tankgevecht aan het Egyptische front. Het DNB zeide, dat Von Thoma zich aan het hoofd bevond van het Pantsercorps in zijn eigen pantserwagen. Hij zou zijn afgesneden in de stof en de rook van het gevecht en vervolgens gevangen genomen (Londen, (AP) 5.11).

COMMUNIQUÉ VAN DE U.S.A.-LUCHTMACHT IN HET MIDDEN-OOSTEN.

Het communiqué van de Noordamerikaanse luchtmacht in het Midden-Oosten luidt als volgt:

„Als steun voor de opmars van het achtste leger gingen middelzware bommenwerpers van de Noordamerikaanse leger-luchtmacht in de woestijn voort den vijand gisteren te hinderen. Zij brachten hevige verliezen toe aan de pantserstrijdkrachten en de motorconvooien. Onze gevechtsvliegtuigen en gevechtsbommenwerpers schoten 3 Messerschmitts 109's neer gedurende een dag van bombardementen en escortes van bommenwerpers. De vijandelijke convooien, die de wegen bevolkten, werden uitgezocht en herhaaldelijk aangevallen.

Zware bombardementsvliegtuigen van ons Bommenwerpers-commando vielen de vijandelijke voorraadlijnen aan en sloegen wederom naar de vijandelijke scheepvaart in de haven van Benghazi. Voltreffers werden geplaatst op 4 schepen in de haven, waarvan een tweemaal werd getroffen. Een mogelijke voltreffer werd geplaatst op een vijfde schip en een bom ontplofte op de pier. Een Messerschmitt 109 werd neergeschoten door onze vliegtuigen. Twee andere en een ME110 werden ernstig beschadigd. Wij leden zelf geen verliezen" (Caïro, (AP) 5.11).

EEN BRITSE ZEGSMAN OVER DE SLAG IN EGYPTE.

Robert Bunnelle seint uit Londen:

Een officiële Britse zegsman deelde mede, dat Erwin Rommels leger „is verpletterd" en voorspelde, dat zijn lot eindelijk spoedig verzegeld zal zijn.

De zegsman zeide, dat de Noordamerikaanse en Britse luchtmacht, het Britse leger en de Marine bezig zijn met niets anders dan een opruimingsproces. „Wij geven het Herrenvolk in uniform een proefje van wat het gaf aan de burgerbevolking van Frankrijk en wij zijn van plan voort te gaan het hun te geven. Dit is slechts een voorspel van wat de Duitsers en hun Italiaanse knechten kunnen verwachten in de komende maanden."

„Rommels leger is gevangen in een betrekkelijk smalle ruimte langs de kust", zeide hij, „en de Duitsers en Italianen worden achterna gezeten als konijnen met elk wapen, dat den Geallieerden ter beschikking staat."

Hij zeide, dat de Britten reeds „verbazend veel gevangenen" hebben gemaakt en nog meer zullen nemen. De zegsman gaf echter te kennen, dat de meest grimmige slachtpartij wordt aangewend tegen de „vrijwel hulpeloze" As-troepen. Hieraan voegde hij toe, dat de meedogenloze verplettering van de As-troepen Groot Britannië's antwoord is aan hen, die beweerden, dat de Britten niet op land konden vechten. Hij zeide, dat het ook een antwoord is aan hen, die het Britse en Noordamerikaanse materiaal hadden geminacht. Verder deelde de zegsman mede, dat het oprechte bedoeling van de Britten is om de Egyptische en Libyse wegen en woestijnsporen op meedogenloze wijze te veranderen in „dodenstraten".

De zegsman verklaarde, dat Erwin Rommel — naar definitief bekend is — zich in de woestijn bevond, doch dat men niet precies weet waar. Hij verklaarde: „Het is onmogelijk om te optimistisch te zijn over wat gebeurd is en wat zal gebeuren in Noord-Afrika."

Deze zegsman was gewoonlijk uiterst gereserveerd in zijn commentaren over dergelijke operaties. Hij liet doorschemeren, dat sommige van de fijnste Britse regimenten in reserve gehouden worden om te wachten op hun beurt. De zegsman was verder van mening, dat de Duitsers hun voornaamste voorraad-depôts in de frontlinies hadden en dat zij het ditmaal niet mogelijk zullen vinden om weg te lopen als toen Generaal Ritchie hen najaagde. De zegsman zwaaide grote lof toe aan het Noordamerikaanse oorlogsmateriaal en de voorraden, die naar het Midden-Oosten gezonden werden en verklaarde: „Wij hebben Erwin Rommel waar wij hem wilden hebben en de Duitsers zullen uitvinden aan welk soort oorlog zij de burgerbevolking in Europa onderworpen hebben" (Londen, (AP) 5.11).

Het nieuws van vandaag.

De berichten uit Londen en Caïro spreken zulk een groot vertrouwen uit over de slag in Egypte, dat men wel gerust kan aannemen, dat de kracht van de As in Noord-Afrika gebroken is. „Het is niets anders dan een opruimingsproces" zeide een zegsman in Londen, die anders bekend staat om zijn gereserveerde uitlatingen. De man gaf een levendige beschrijving van de slachtpartij, waaraan de Duitsers en Italianen onderworpen zijn en een bericht uit Caïro volgde heden morgen, waarin wordt gezegd, dat strooibiljetten worden geworpen tussen de vluchtende troepen. Deze raden aan zich maar op te geven om nodeloos bloedvergieten te voorkomen. Hieruit blijkt wel hoe zeker de Engelsen van hun taak waren toen zij de aanval begonnen (blz. 1). De Duitsers zoeken nu nog maar alleen om te ontkomen, desnoods met achterlating van de Italianen. Zij lopen zo hard, dat Caïro's communiqué van hedenmorgen moest bekend maken, dat men weer contact heeft gemaakt met de vijandelijke achterhoede.

De Britse opmars is El Daba reeds voorbijgestoven en zal nu ook wel El Fuka reeds gepasseerd zijn op een 100 kilometer ten Westen van de oorspronkelijke linie bij El Alamein.

Rommel heeft — zo blijkt thans — in zes weken geen nieuwe olievoorraden meer ontvangen over de Middellandse Zee (blz. 1). Ook andere voorraden zal hij wel niet in grote hoeveelheden ontvangen hebben. Een bericht van de Britse Admiraliteit zegt, dat de Britse duikboten weer 6 voorraadschepen hebben getorpedeerd en 2 hebben beschadigd. Noordamerikaanse bommenwerpers vernielden nog 4 of 5 schepen in de haven van Benghazi. En intussen houden de geruchten aan omtrent de aanwezigheid van een reusachtige Britse vloot te Gibraltar......

De Russen houden overal stand langs het front en men verwacht nu een tegenoffensief om de 25ste jaardag van de Bolsjewistische Revolutie (morgen) te vieren. De verdedigers van Stalingrad hebben een brief gezonden aan Stalin waarin zij bekend maken welke reusachtige verliezen zij aan de nazies en hun trawanten hebben toegebracht (blz. 3).

En in het Verre Oosten boeken de Geallieerden verdere winsten. Op Guadalcanal doen de U.S.A.-strijdkrachten aanvallen op de Japanners en op Nieuw Guinea hebben de Australische troepen reeds meer dan de helft van de weg tussen Kokoda en Buna afgelegd. Op Madagascar is nu weer om wapenstilstand gevraagd door de Vichy-troepen en men kan aannemen, dat deze campagne hiermede afgelopen is (blz. 3).

De Damesrubriek staat op blz. 4; onze redactrice beschrijft het ideale gezin; waar feesten ware gezinsfeesten zijn, en waar de tucht middel is om op te voeden tot zelftucht. Dit stuk is vooral voor een bepaalde groep onzer lezers van groot belang, nl. voor die lezers, die dagelijks blijk geven geen zelftucht te hebben — helaas veel voorkomend alhier.

De Balkan Revolteert.

Wéér klaar voor 500 jaar oorlog.

De berichten omtrent de oproerigheid in de Balkan nemen de laatste dagen enorm toe. Men leest weer bijna dagelijks over de guerilla-activiteiten van de 150.000 Joegoslavische vrijheidsstrijders onder Draja Mihailovitsj, er komen berichten over de tegenstand van de meest slavophile mensen van de Balkan, de Bulgaren, toen hun nazie-verdrukker eiste, dat zij aan Moeder-Rusland de oorlog zouden verklaren; men heeft kunnen lezen over de Hongaren, wier „aanhankelijkheid" aan het Duitse heir thans meer schijn dan werkelijkheid blijkt te zijn en in wier land opstand komt tegen het feit, dat Hitler order schijnt gegeven te hebben van de Hongaren een soort Uitlassen te maken (100.000 man of 40% van het Hongaarse leger vecht thans aan het Russische front); in de nood leren zelfs de Croaten, een van de vele volken, waaruit het Koninkrijk Joegoslavië was samengesteld, samen te gaan met hun doodsvijanden, de Serben, en zelfs heeft de verbaasde lezer enkele dagen geleden het bericht gezien, dat de grote anti-Serb Vladimir Macek thans de leider van de Croatische guerilla is geworden.

Van Hellas hoort men momenteel niet veel van opstand, maar wel van uithongering; dit mooie land, waar de druiven langs de weg te grijp groeien zoals de paardebloemen in de Hollandse polders, sterft van honger en de Noordamerikaanse couranten laten de afgrijselijke plaatjes in al hun realisme zien: lijken op stapels. Macedonië, in ons land door de boeken van Den Doolaard vooral bekend geworden, is in open révolte, hoe verdeeld als dit volk, ook in aardrijkskundig opzicht, is over de landen Hellas, Bulgarije en Serbië.

Tot vechten geboren, zullen de Balkan-volken ook thans dit kleine gevecht tegen den nazie-onderdrukker voleinden. Zijn het de Balkan-volken niet geweest, die de langste krijg der historie hebben gestreden: de vijfhonderdjarige oorlog tegen de Turken? Toen was het de Mohammedaan, die zijn leer vaste voet wilde geven op Europa's gewijde grond. Toen was het Tsaar Lazarus, die na op het Lijsterveld in 1389 tegen den Turk te hebben verloren zich terugtrok in de bergen bij Pec en in het klooster Decani een votiefkaars voor de altaarwand plaatste met de woorden: „Zaligmaker! Mijn opvolger zal deze kaars ontsteken, wanneer Serbië vrij is."

Het enorme ding stond er in de tijdloze Balkan. Groter dan een Montenegrijn was deze kaars en dikker dan een arm was deze kaars in de Macedonische streken, gekerstend door Sint Paulus in eigen persoon, moeder van Europa's Christendom, stede van waaruit Oost-Europa zijn geloof kreeg en het Westen de poëzie van „zijn godsdienst, maar waar thans de Halve Maansvlag wapperde van kerktorens en blokhuizen. In de tijdloze Balkan stond de kaars er één jaar, tien jaar, honderd jaar, twee honderd jaar, nogeens twee honderd jaar, en nog maar weer een eeuw en toen nog zes-endertig jaren. Al die tijd hadden de guerilla's het den Turken zuur gemaakt, al die tijd hadden Turkse ambtenaren hun leven verloren in branden, steek- en schietpartijen. De onschuldig uitziende huizen hadden vensters, die schietschaten bleken te kunnen worden. Op bergwegen bleken opeens rotsblokken neer te kunnen ploffen wanneer een Turkse troep voorbij trok.

Het Turkse Herrenvolk meende in het Islamietisch geloof al wat Allah niet eerde te mogen knechten. En wat knecht-zijn is, weet de Balkanees, die onder den Turk gestaan heeft. Maar het jaar 1389 was men niet vergeten, zoals een Nederlander 1940 nimmer vergeten zal.

Het werd 1925. Rijen auto's bewogen zich moeizaam langs de weggetje door de Balkanbergen. De Blauw-Wit-Rode vlaggen wapperden. De Koningen der Serben, Croaten en Slovenen trok voorbij om de gelofte te betalen in Veliki Decani. De votiefkaars werd na 536 jaren ontstoken. Serbië was vrij. De Turk was verslagen.

De oplossing, die de Balkan van de Vredesconferentie kreeg was onjuist. In 1919 werden in Oost-Europa 30 nieuwe grenzen getrokken door mensen, die voor het merendeel geen van allen ter plaatse bekend waren, met het gevolg, dat elk dezer grenzen door beide aangrenzende partijen werd becritiseerd. Het had slechts ten gevolge, dat de onderlinge verdeeldheid zo groot was, dat Duitsland en Rusland gingen wedijveren in het verwerven van invloedssferen. Duitsland won het met zijn techniek in landen, waar de mensen nog ploegden met houten ploegen en waar een pan nog op uw bestelling gesmeed wordt door den dorpssmid.

Rusland verloor het omdat het zelf een achterlijk land was, dat door hard werken zich thans heeft opgewerkt tot een van de meest geïndustrialiseerde landen ter wereld. Alleen in Bulgarije was men slavophiel, hoewel men hier als overal elders, behalve in Hellas, met het Duits het best zijn weg kon vinden, wanneer men de landstaal niet verstond.

De Balkan trekt weer aller aandacht, zoals hij het deed, toen achtereenvolgens de verschillende koninkrijken daar door den nazie vertrapt werden of gedwongen werden vazalstaten te worden, zoals het meest historische en oudste Balkanland Bulgarije, welks tegenwoordige Tsaar Boris III de naam draagt van den tsaar die in 866 de grote stap gedaan heeft om de Balkan te kerstenen: de heilige Tsaar Boris de Mensenvriend.

De Balkan heeft zijn natuur mede om nazies in te maken, wanneer deze zich wagen in de bergen, die in sommige afgelegen streken 's winters nog onveilig zijn van de wolven.

Altijd geïnvadeerd, door de Romeinen, de Goten, de Slaven, de Tataren en de Turken tot de Nazies, weet de Balkan wat vechten is tot in het diepste gebergte, dat de Duitsers voor niets Montenegro, Crna Gora of Zwarte Bergen heet.

Hun guerilla zij onzen landgenoten in het Westen van Europa ten voorbeeld. En de berichten tonen, dat in dit opzicht inderdaad de schoen den Duitser aan twee kanten wringt, want nog dezer dagen berichtte een telegram, dat de Duitsers met hun reorganisatie van Zuid-Oost Europa al even veel succes hebben als in Noord-West Europa.

OZO, Oranje zal Overwinnen, is in het Noord-Westen de spreuk geworden, die den Duitser tergt; IXNK is de lettergroep, die op de Balkan allerwegen in muren, op monumenten, in bergholen, op lepels en vorken, ja tot op de hosties voor de H. Mis gegraveerd staat: zij betekent: Jezus Christus Overwint.

Buitenland.

HET WENEN VAN THANS.

Joegoslavische kringen in Bern ontvingen inlichtingen uit Oostenrijk, dat het land welks hoofdstad eens slechts vrolijkheid betekende, thans overstroomd is met Duitse gewonden. Vrijwel alle hotels van het land, de publieke gebouwen, sanatoria en hospitalen zijn door het leger opgevorderd. In Wenen zijn alle bekende hotels en vele paleizen omgevormd tot hospitalen en thans vol met ernstig gewonden. Op de straten van de vroeger zo vrolijke stad zijn er slechts oude mannen, vrouwen en gewonde soldaten. De stad is zonder politie, welke dringender nodig is in Rusland. In de café's ziet men een treurig beeld van gewonde soldaten, die bediend worden door kellners, die allen ouder dan 60 zijn. Alle physiek gezonde mannen van Wenen zijn naar Rusland of de bezette landen van Europa gezonden.

De reizigers bevestigen, dat het aantal gewonden, dat zich thans in het Reich bevindt en welk een zorgvuldig bewaard geheim is, alle schattingen overtreft. Een Duitse officier van gezondheid zou volgens inlichtingen, die door de Joegoslaven in Bern ontvangen werden, hebben verklaard, dat het aantal Duitsers, dat de vorige winter aan het Russische front stierf tengevolge van de koude, kanker en honger, een millioen bedraagt. Werkers, die uit Duitsland vluchtten en naar hun woningen in de Balkan zijn teruggekeerd, berichtten, dat vele industrieën in Duitsland behalve de opzichters en directeurs thans geen enkele Duitse arbeider meer hebben. Buitenlandse arbeiders zijn in sommige gevallen zelfs te werk gesteld in de kantoren van de spoorwegen (Bern, (AP) 5.11).

DUITSE REPRESSAILLES IN JOEGOSLAVIË.

Officiële Joegoslavische kringen zeiden, dat de Duitsers de vorige maand 322 gijzelaars doodschoten in twee steden in het Noord-Westen van Joegoslavië en de provincie Slovenië. Dit deden zij als repressaille tegen het opblazen van een militaire transporttrein. Men zeide, dat 72 gijzelaars werden doodgeschoten te Maribor en 150 te Clje. Tegen eind Augustus zouden 2500 gijzelaars zijn geëxecuteerd in Slowenië (Londen, (AP) 5.11).

JOEGOSLAVISCHE GUERILLA'S HEBBEN KLEINE VLOOTMACHT

Joegoslavische kringen zeiden, dat de Joegoslavische guerilla's thans lichte vloot-eenheden ter beschikking hebben en bij haar strijd tegen de bezetters twee Italiaanse koopvaardijschepen, die troepen en voorraden vervoerden, tot zinken hebben gebracht in de Dalmatische Zee. Als gevolg hiervan hebben de Italianen alle kleine boten in Dalmatië opgeëist. De boeren op het eiland Velki in de Dalmatische Zee kwamen daarna in opstand, maakten een Italiaans koopvaardijschip in de haven buit en gooiden de bemanning overboord. Hierna hebben de fascisten alle huizen op het eiland doen afbranden en de rest van de bevolking gedeporteerd (Londen, (AP) 5.11).

DUITSE SOLDATEN IN TSJECHOSLOWAKIJE WORDEN VERMIST.

Het Tsjechische Inlichtingen Bureau in Londen zeide, dat het den Duitsen soldaten in Tsjechoslowakije verboden is onvergezeld hun barakken te verlaten, vanwege de herhaalde aanvallen op alleen-lopende soldaten. Men zeide, dat er in October 38 Duitse soldaten verdwenen zijn van een afdeling in Praag. De lichamen van slechts twee soldaten werden gevonden, doch van de rest is niets bekend. In de stad Cezke werden drie anderen vermoord (Londen, (AP) 5.11).

FRANSEN VAN FRANS STAATSBURGERSCHAP VERVALLEN VERKLAARD.

Nog 11 personen, waaronder zich Pierre Mendes France en twee andere Regeringsambtenaren bevinden, hebben de nationaliteit van Vichy-Frankrijk verloren, aldus meldt een officiële verklaring. Mendes France was vroeger Onder-Staatssecretaris en heeft weten te ontsnappen uit de gevangenis te Clermont Ferrand in Juni 1941. Daarna heeft hij zich bij de Vrije Fransen gevoegd. Anderen, die van de Franse nationaliteit vervallen werden verklaard, zijn Léon Marchal, vroeger adviseur van het gezantschap te Washington en Mosson de Vaux, vroeger gezant in Finland (Vichy, (AP) 5.11).

SABOTAGE IN BELGIË.

De Belgische Regering in Londen maakte bekend, dat de sluizen van het Karel de Grote kanaal in Brussel ernstig beschadigd werden door een bom. Men zeide, dat de Duitse overheden de eigendommen van alle vakverenigingen en van de ambtenarenbond in België in beslag hebben genomen (Londen, (AP) 5.11)

EEN LEGIOEN VAN SPAANSE REPUBLIKEINEN?

De Spaanse Republikeinen, die zijn uitgeweken en in Mexico wonen, deden een voorstel tot het vormen van een militair legioen om de As in het buitenland te bestrijden. Dit voorstel werd voorgelegd aan de Mexicaanse militaire autoriteiten, doch tot nu toe is geen beslissing door laatstgenoemden bekend gemaakt. Het voorstel werd enige tijd geleden gedaan — naar men zegt — door Generaal José Miaja, den verdediger van Madrid, die het legioen zou aanvoeren (Mexico, (AP) 5.11).

„DE PRESIDENT IS GOED GESTEMD".

Vice-President Henry Wallace zeide na een bespreking met Franklin D. Roosevelt, dat de President „in uitstekende humeur" is, niettegenstaande de Republikeinse successen bij de verkiezingen van Dinsdag (Washington, (AP) 5.11).

DE RANTSOENERING VAN KOFFIE.

Donald Marr Nelson, de voorzitter van de Noordamerikaanse Oorlogsproductie-raad zeide tot de Interamerikaanse koffie-commissie dat de binnenlandse rantsoenering van de koffie geen invloed moet hebben op de invoer van dat product uit de 14 Latijns-Amerikaanse landen, die koffie produceren (Washington, (AP) 5.11).

PATRICK HURLEY IN MOSKOU.

Brigadier Generaal Patrick Hurley, de Noordamerikaanse Gezant in Nieuw Zeeland, arriveerde in Moskou. Hij kwam per vliegtuig uit Afrika (Moskou, (AP) 5.11).

DUITSER BOVEN DE NOORDZEE NEERGESCHOTEN.

De Britse Ministeries van Luchtvaart en Binnenlandse Veiligheid maakten in een communiqué bekend, dat Britse gevechtsvliegtuigen hedenmorgen een JU88 boven de Noordzee neerschoten. Anders was er tijdens het daglicht niets te vermelden (Londen, (AP) 5.11).

DRIE ZWEEDSE SCHEPEN UIT ZUID-AMERIKA VEILIG AANGEKOMEN.

Het DNB meldde uit Stockholm, dat drie Zweedse schepen, waaraan een veilig geleide was beloofd door de strijdende mogendheden, gisteren uit Zuid-Amerika te Gotenborg arriveerden (Londen, (AP) 5.11).

CANADESE GEZANTEN NAAR RUSLAND, CHINA EN CHILI.

Premier Mackenzie King van Canada maakte de benoeming bekend van Canadese Gezanten in Rusland, China en Chili en een nieuwen Hogen Commissaris in Australië.

L. D. Wilgress, waarnemend Minister van Handel, wordt Canada's eerste Gezant in Rusland. Generaal Majoor Victor Odlum, de vroegere Commandant van de tweede overzeese Canadese divisie en nog later Hoge Commissaris in Australië, wordt Canada's eerste Gezant in China. Warwick Chilpman, hoofd van Volkenbons Sociëteit in Canada, wordt Canada's eerste Gezant in Chili. Rechter T. C. Davis, mede-waarnemend Minister voor de Oorlogsdiensten, volgt Odlum op in Australië (Ottawa, (AP) 5.11).

UITBREIDING VAN HET MEXICAANSE LEGER.

De Generale Staf van Mexico maakte de samenstelling bekend van een nieuwe brigade, welke zal bestaan uit een bataljon machinegeweren, een luchtafweerbataljon en een zwaar artillerie-bataljon. De troepen zullen worden voorzien van wapenen, welke onlangs uit de Verenigde Staten zijn aangekomen. Men zeide, dat de gemotoriseerde divisie haar eerste openbare verschijning heeft gedaan bij de parade van zes weken geleden (Mexico, (AP) 5.11).

CURACAO

STATENLID MARTIJN DOOR AMBASSADEUR LOUDON GEPREZEN.

Wij lezen in „La Prensa", dat ter gelegenheid van de uitreiking van de Orde van de Nederlandse Leeuw aan Hendrik Willem van Loon en Professor Adriaan Barnouw te New York [1]) door den Nederlandsen Ambassadeur Alexander Loudon, o.a. aanwezig was ons Curaçaos Statenlid, de Heer Ernesto Cecilio Martijn. Onder de aanwezigen bevonden zich ook Drs. L. F. Jansen, oud-directeur van ons Departement voor Sociale en Economische Zaken en de Heer L. F. Bouman van de K.L.M.

In zijn redevoering — aldus „La Prensa" — maakte de Ambassadeur melding van de Nederlandse vaderlandsliefde, de hardnekkigheid, offers en ontberingen van Neêrlands zonen in deze grote beproeving. Verder zeide hij verheugd te zijn zoveel goede zonen van Nederland samen te zien. Hij voegde hieraan toe zeer blij te zijn bij deze gelegenheid een vertegenwoordiger van **„Curaçao, ons juweel van de Caraïbische Zee" in den persoon van den Heer Ernesto Martijn, lid van het [mede-]Wetgevende Lichaam van Curaçao.**

„La Prensa" voegt hier nog enkele waarderende woorden toe aan het adres van den Heer Martijn, die niet slechts de sympathie geniet van de Katholieke Partij, waarvan hij lid is, doch tevens van de „overige kiezers van Curaçao, die in den Heer Martijn een waar verdediger van hun belangen zien".

* * *

Nader vernemen wij nog, dat Statenlid Martijn, die op het ogenblik op Cuba vertoeft, volgende week Woensdag 11 November as. alhier zal terugkeren.

[1]) En wij dachten, dat men tot het einde van de oorlog slechts voor wapenfeiten zou worden onderscheiden?

TEUN DON TE WILLEMSTAD.

Pianist Teun Don is thans te Willemstad gearriveerd, waar hij ontvangen werd door den Chef van de Gouvernementspersdienst op een noenmaal in de Club Trianon te Pietermaai.

De Pianist, die in het Parkhotel logeert, zal, zoals bekend, op 12 November aanstaande een afscheidsconcert in het Brionttheater geven. De Heer Don vertrekt 19 November naar Maracaibo, waar hij op 21 November een concert in de Bellevista Club zal geven. Hierna vertrekt de Pianist langs de per goede lijn van de Pan American over Ciudad Trujillo, Santo Domingo, naar Porte au Prince, waar hij de gast zal zijn van de Haïtiaanse Regering, tot zijn vertrek naar de Verenigde Staten.

STEEKPARTIJEN IN PUNDA.

Woensdagavond werd bij het strandcafé in de Bargestraat een jongeman van 17 jaar doodgestoken door een vrouw uit Santo Domingo. De jonge man had zich voor de eerste maal, medegelokt door zijn oom, in zulk gezelschap begeven. De vrouw is in hechtenis genomen en heeft inmiddels haar wandaad bekend.

Gisteravond ontstond er ruzie tussen Noordamerikanen in de binnenstad. Enigen begonnen te vechten en tenslotte trok een het mes. Het resultaat was, dat twee Noordamerikanen in het Sint Elisabethshospitaal moesten worden opgenomen.

„LA PRENSA DEPORTIVA".

Dr. Kasteel & Mr. Elias leiden het in.

Er is weer een nieuw blad verschenen in onze hoofdstad, „La Prensa Deportiva", gevestigd Bredestraat 138 (Overzijde), telefoon 2439. De Gouverneur schreef een aanmoedigend woord: „Sport, beoefend als middel, is, zeker in een klimaat als het onze, van grote betekenis". En met den Landvoogd schreef de Heer Mr. E. M. Elias „stimulerende uitlatingen" bij het verschijnen van dit blad.

Met de wens dat dit blad een lang en rijk leven beschoren zij, introduceren wij het gaarne bij onze lezers.

THE FELLOWSHIP OF THE BELLOWS.

Ook de Gouverneur wordt Blaasbalgman.

Per 9 October 1942:

Inleggelden	f 2.035.84
Kosten drukwerk en speldjes	„ 1.541.34
Kas	f 494.50
Ontvangen Vliegtuigcenten	f 45.487.03
Gestuurd naar Londen	„ 39.780.—
Kas	f 5.707.03

Van Zijne Excellentie Dr. Piet A. Kasteel, Gouverneur van het Gebiedsdeel Curaçao, kregen wij bericht, dat Hij zich bij onze afdeling van de Fellowship of the Bellows heeft willen aansluiten, nadat Hij in Londen reeds lid geweest was.

Kerkberichten.

Week van 8 Nov. t/m 14 November.

In de ritus der Dominicanen:

Twee en Twintigste Zondag na het Octaaf van de H. Drievuldigheid.

Vr.: H. Thomas van Aquino, Patroon der Katholieke Scholen.

De Gelovigen worden dringend verzocht om zoveel mogelijk 's morgens na de H. Mis of 's middags vóór zonsondergang te komen biechten.

KATHEDRALE ST. ANNA-KERK, Otrabanda.
Pastoor: M.J. v.d. Elsen O.P., tel. 1507

Zondag:

6.— H. Mis.
7.30.— Kindermis.
9.— Hoogmis (N.)
17.— Lof.

Weekdagen:

6.— en 6.30 H. Mis.
Vr.: 6.30 Gezongen H. Mis voor de vrede.
Biechten: 's morgens na H. Mis, op verzoek en na 16 uur, maar vóór donker.

H. ROZENKRANSKERK, Pietermaai
Pastoor: C. v.d. Looy, O.P. tel. 2170, spreekuren: 8 uur en 19.45 uur.

Zondag:

6.— H. Mis.
7.— H. Mis.
8.— Kindermis.
9.— Hoogmis (P.)
17.— Lof.

Weekdagen:

5.30 H. Mis (beh. Za.)
6.— en 6.30 H. Mis.
Iedere avond om 18 uur Rozenhoedje.
Di.: 7.— Congregatie voor de meisjes
Vr, 6.— Gezongen H. Mis voor de vrede.
Biechten: na Rozenhoedje. Zaterdag na 16 uur.

H. FAMILIE-KERK, San Mateo.
Pastoor: Th. Exler, O.P., tel. 2413.

Zondag:

5.30 H. Mis.
6.30 H. Mis.
7.45 Kindermis.
9.— Hoogmis (N.)
17.— Lof.

Weekdagen:

6.— en 6.30 H. Mis.
Do.: 7.— Congregatie voor de meisjes.
17 — 18 Aanbidding voor de leden van de Eucharistische Bond (P).
Vr. 6.— Gezongen H. Mis voor de vrede.
Biechten: na Rozenhoedje, Zaterdag de gehele dag.

KERK O.L.V. VAN DE BERG CARMEL, Groot Kwartier.
Pastoor P. Elie O.P. geen telef. spreekuur: 8 — 10 uur, Zon-, feest- en weekdagen.

Zondag:

5.30 H. Mis (P.)
7.30 Kindermis.
8.30 Hoogmis (N. en Eng.).
17.— Lof.
Weekdagen: 6.30 en 7— H. Mis.
Vr.: 6.30 Gezongen H. Mis voor de vrede.
Za.: 7.— Kindermis.
Biechten: elke dag na H. Mis en Zaterdagmiddag.

KERK VAN HET H. HART, Janwhe.
Pastoor A. C. de Valk O.P., geen telef., spreekuur: 7 — 9 uur

Zondag:

5.30 H. Mis
8.30 Hoogmis
17.— Lof.
Weekdagen: 6.30 H. Mis.
Wo.: 6.30 H. Mis, waarna Meisjescongregatie.
Vr.: 6.30 Gezongen H. Mis voor de vrede.
Biechten: elke dag na H. Mis. Za. van 16 tot 18 uur.
Bovendien iedere dag na de H. Mis d.i. om 7 uur.

H. THERESIA-KERK, Wishi.
Pastoor H. Penninx O.P., geen telef., spreekuur 7 — 8.15 uur beh. Zondag.

Zondag:

6.— H. Mis (P); 8.30 Hoogmis;
17.— Lof.
Weekd.: 6.30 H. Mis (behalve Zat.).
Za.: 7.— Kindermis.
Biechten: 's morgens na H. Mis tot 8 uur; Zat. van 16 — 19 uur.

KAPEL ST. MARTINUS-GEST.

Zo.: 7.— H. Mis; 16.— Lof.
Weekd.: 6.— H. Mis.
Di.: 16.— Lof
Do.: 17.15 — 18.15 Aanbidding voor de vrede (N).

KERK H. FRANCISCUS VAN ASSISIË, Oranjestad — Aruba.
Pastoor Th. Bartel O.P., tel. 34; spreekuren: alle weekdagen van 7.15—8.15 uur, alsmede om 10 uur en om 18.30 behalve 's Zaterdags.

Zondag.

6.— H. Mis.
7.30 Kindermis.
8.45 Hoogmis.
17.30 Lof.
Iedere avond om 17.30 uur Rozenhoedje voor de vrede.

Bekendmaking.

De Algemeen Militair Commandant op Curaçao brengt ter kennis van het publiek, dat bepaalde gedeelten van kaden en werven aan de St. Annabaai in de toekomst slechts toegankelijk zullen zijn voor personen in het bezit van een door of namens hem afgegeven pas. Nadere inlichtingen hieromtrent zijn thans reeds te verkrijgen bij het Hoofd van den Militairen Inlichtingendienst op Curaçao, Fort Amsterdam No. 12, Telefoon No. 1534. Aanvragen voor passen dienen vergezeld te gaan van twee goed gelijkende pasfoto's en opgave van naam, voornamen, geboortedatum en plaats, beroep en adres.

Willemstad, 31 October 1942.

De Algemeen Militair Commandant,

C. J. van Asbeck.

4635

Weer 13 as-schepen in Middellandse Zee getroffen.

Australiërs op Nieuw Guinea overkomen Japanse weerstand.

Openbare Brief van Stalingrads Verdedigers aan Stalin.

BRIEF VAN STALINGRADS VERDEDIGERS AAN DEN LEIDER.

De verdedigers van Stalingrad bevolen in een openbare brief aan den Opperbevelhebber Joseph Stalin ter gelegenheid van de verjaardag van de Bolsjewistische Republiek op morgen, dat zij de Duitsers zullen verdrijven. Zij brachten de hoop tot uitdrukking, dat een tweede front hun spoedig verlichting moge brengen.

De officieren en troepen schatten, dat zij meer dan 100.000 vijandelijke manschappen gedood hebben in de slag op de toegangswegen naar Stalingrad. Verder waren zij van mening, dat zij bijna 800 tanks vernield hebben en 1002 vliegtuigen hebben neergehaald. Het Sovjet-leger hield stand tegen alle vijandelijke aanvallen op de slagvelden van Stalingrad en Naltsjik op de vooravond van de jaardag.

Het communiqué van heden bestond geheel uit goed nieuws. Bij Stalingrad werden alle Duitse aanvallen afgeslagen. Ten Zuid-Oosten van Naltsjik werd een Duits regiment, dat een verdedigingspunt van de Russen aanviel, teruggeworpen naar zijn uitvalspunt. Verder werden heden geen berichten van het front gepubliceerd in de pers. Er werden heden geen berichten van het front gepubliceerd in de pers. gehele bladzijde aan de brief van Stalingrads verdedigers aan Stalin en gaven een lijst met de namen van gedecoreerden (Moskou, (AP) 6.11).

DE GEVECHTEN IN HET ZUIDEN VAN RUSLAND.

Henry Cassidy seint uit Moskou:

Terwijl de verdediging van Stalingrad het einde van haar vierde maand nadert, hebben de Russen niet slechts alle pogingen van de indringers om op te rukken in de fabriekswijken in de Noordelijke sector verijdeld, doch hebben zij zelfs in sommige gevallen de Duitsers gedwongen zich uit verscheidene belangrijke punten terug te trekken. Een bericht van „Izvestia" zeide, dat de gevechten thans worden gekenmerkt door een groeiende manoeuvreerbaarheid van de Russische eenheden en een toenemende grimmigheid. Waarnemers ter plaatse legden evenwel de nadruk op de kracht van de Duitse aanvallen; op ten minste één plaats brachten de nazies een nieuwe divisie in de strijd.

De heersende strijd vertoonde ook vele handgevechten. De laatste Duitse verliezen werden Woensdag vastgesteld op 1000 man.

De Duitse luchtmacht ging voort met haar ononderbroken bombardementen op Stalingrad. De berichten verhaalden, dat de ene aanval op de andere volgde met een grote nauwkeurigheid. De toestand in de Caucasus, aldus meldt men, is echter nog steeds in Russische handen. Ten Noord-Westen van Tuapse zijn de Duitsers in het defensief en worden nog immer in de berggevechten bij de Zwarte Zee teruggedreven.

In de gevechten ten Zuid-Oosten van Naltsjik weerstonden de Russische verdedigers alle nazie-aanvallen. „Rode Ster" deelde mede, dat de Duitse alpinisten-afdelingen zeer zware verliezen hebben geleden bij een Russische aanval in een sector bij Tuapse. Deze opmars heeft de herovering van verschillende belangrijke dorpen en strategische stellingen ten gevolge gehad. De Duitsers wierpen nieuwe luchtversterkingen in de slag. Naar men mededeelde, trokken de Duitsers zich in Noordelijke richting terug.

Van het Noordelijke front meldde „Izvestia", dat de Duitsers daar twee dagen lang een aanval hebben uitgevoerd op Murmansk. De eerste dag viel men aan met 14 vliegtuigen, en daarna, op de tweede dag, met 12 bommenwerpers. Geen belangrijke objecten werden evenwel door de Duitsers getroffen. Gedurende deze twee dagen schoten de Russen vijf der vliegtuigen naar beneden (Moskou, (AP) 5.11).

RUSSISCH MIDDAGCOMMUNIQUÉ.

Het Russisch middagcommuniqué luidt als volgt:

„Gedurende de nacht van 5 op 6 November bestreden onze troepen den vijand in de gebieden van Stalingrad, ten Noord-Oosten van Tuapse en ten Zuid-Oosten van Naltsjik. Geen veranderingen vonden op andere fronten plaats.

In het gebied van Stalingrad sloegen onze troepen de aanvallen van de vijandelijke infanterie en tanks af. De manschappen van de afdeling X van het Rode leger deden een tegenaanval, waarbij zij twee compagnieën van Hitlerienten verpletterden en hun stellingen enigszins verbeterden. In een andere sector vielen vijandelijke tanks de stellingen van onze artillerie aan. Onze artillerie en manschappen vuurden à bout portant, waarbij zij 8 Duitse tanks vernietigden.

De Sovjet-vliegers brachten slagen toe aan de stellingen van de Duitse troepen. Binnen 24 uur vernielden zij 7 artillerie- en 6 mortieren-batterijen alsmede 28 machinegeweer-stellingen. Zij sloegen gedeeltelijk uiteen of vernietigden een compagnie van de Duitse infanterie. In een sector ten Noord-Westen van Stalingrad vernielden de artilleristen van een afdeling 14 Duitse uitgravingen en blokhuizen en brachten een artillerie- en twee mortierenbatterijen tot zwijgen.

Ten Zuid-Oosten van Naltsjik hadden koppige gevechten in een sector plaats, waarbij een half regiment infanterie gesteund door tanks een aanval deden op onze sterktepunten. De Sovjet-troepen traden den vijand tegemoet met artillerie- en mortierenvuur. Na 300 officieren en manschappen in doden verloren te hebben, trokken de Duitsers zich naar hun oorspronkelijke stellingen terug. Ten Zuid-Oosten van Tuapse gingen de Sovjettroepen voort met hun actieve operaties in een sector. Tijdens deze gevechten werden 300 Hitlerieten opgeruimd. Gevangenen en tropeeën werden genomen. Binnen twee dagen schoten onze afweerkanonnen 16 Duitse vliegtuigen neer. Aan het Leningradfront doodden onze scherpschutters binnen drie dagen 820 officieren en manschappen. Ons artillerievuur vernietigde 28 uitgravingen en 16 vijandelijke blokhuizen" (Moskou, (AP) 6.11).

125 BRITSE OORLOGSSCHEPEN TE GIBRALTAR?

De Duitse radio zond voor de derde achtereenvolgende dag berichten rond omtrent schepen te Gibraltar. Een DNB-bericht uit La Linea (Spanje) werd aangehaald, waarin werd verklaard, dat zich naar schatting een totaal van 125 Britse oorlogsschepen thans te Gibraltar bevindt (New York, (AP) 6.11).

HET VERLOOP VAN DE EGYPTISCHE STRIJD.

Erwin Rommels verslagen leger vluchtte naar het Westen met een toenemende snelheid onder het gestadige bombardement van de Geallieerde troepen, tanks en vliegtuigen, die volgens verklaring van Generaal Montgomery alle As-strijdkrachten in Noord-Afrika zullen opruimen. Hij verklaarde, dat het achtste Britse leger een volledige en absolute overwinning in Egypte heeft behaald en gaf zijn vertrouwen te kennen, dat Rommel niet in staat zal zijn zijn strijdkrachten te reorganiseren om opnieuw stand te houden. Montgomery sprak gistermorgen en latere berichten van het front gaven te kennen, dat Rommels troepen terugvielen naar Fuka, 100 kilometer ten Westen van de verbrijzelde linie bij El Alamein. De Geallieerde legers bewogen zich uit de nauwe doorgang tussen de Middellandse Zee en de Qattara-inzinking. Zij spreidden zich uit in de verhitte achtervolging en het machtige slagveld breidde zich uit nu de gevechten gestadig in Westelijke richting voortrolden.

Hoewel sommige As-strijdkrachten volgens de berichten van gisteren het nog uithielden in geïsoleerde punten aan het Zuidelijk einde van de Alamein-linie, verklaarde Montgomery, dat zij spoedig „in de zak zullen worden gestopt". De Generaal deed een beroep op de pantserformaties om snel de overwinning op te volgen, die hij had afgekondigd en te blijven slaan naar den terugtrekkenden vijand met onverminderde furie om alzo een volledige vernietiging te verzekeren. De berichten van het slagfront gaven te kennen, dat de Britse tanks en pantserwagens de instructies opvolgden, hierin gesteund door de luchtstrijdkrachten van de Royal Airforce en de Verenigde Staten. Geallieerde bommenwerpers opereerden in eindeloze vluchten en vielen de vluchtende As-strijdkrachten gisteren aan van de geraad tot de schemering. Hierbij schonken zij biezondere aandacht aan de kustweg, welke de vijand maakte tot zijn voornaamste avenue voor de terugtocht. Behalve de objecten in de gevechtszone zelf aan te vallen vloog een gemengde strijdkracht van Geallieerde bommenwerpers in de nacht van Woensdag over de Middellandse Zee om het vliegveld van de As te Maleme op Creta aan te vallen. Vijandelijke motor-torpedoboten werden ook aangevallen ten Noorden van de Noordafrikaanse kust tussen Fuka en El Daba door Geallieerde vliegtuigen, welke belast zijn met de taak om de hard nodige voorraden op weg naar Erwin Rommel tegen te houden. De berichten van het front geven te kennen, dat de Geallieerde patrouilles haar werk zo goed doen, dat de pantserstrijdkrachten van de As het acute tekort aan olie beginnen te voelen (Caïro, (AP) 6.11).

BRITTEN WERPEN STROOIBILJETTEN NAAR AS-TROEPEN.

Een bericht van de „Daily Mail" uit Egypte deelde mede, dat bommenwerpers van de Royal Airforce strooibiljetten en boeken wierpen tussen de **vluchtende As-troepen. Men zeide, dat** de strooibiljetten gedrukt waren in het Duits en Italiaans en den vijand aanrieden de wapenen neer te leggen, waardoor zij een nutteloze slachtpartij zouden voorkomen (Londen, (AP) 6.11).

OORLOGSCOMMUNIQUÉ VAN CAIRO.

Het gezamenlijke oorlogscommuniqué luidt als volgt:

„Het achtste leger zete zijn achtervolging van den vijand gisteren de gehele dag voort. Onze pantserstrijdkrachten zijn in contact met de vijandelijke achterhoede ver ten Westen van El Daba. Een minimum van nog 4000 gevangenen werden gedurende de dag genomen. Nog grote aantallen Italianen worden opgehaald in de Zuidelijke sector van het slagveld, waar zij in de woestijn verlaten schijnen te zijn door de Duitse gemechaniseerde formaties. De Commandant van de Trento-divisie en zijn Stafhoofd bevinden zich onder de gevangenen.

Tenminste nog 59 Italiaanse en nog 20 Duitse tanks zijn gisteren buitgemaakt. Grootscheepse bombardementsaanvallen in de nacht van 4 op 5 November hinderden op doeltreffende wijze de terugtrekking van den vijand langs de kustweg. Gisteren waren onze voornaamste objecten Fuka en Bagusj. Onze gevechtsvliegtuigen onderhielden voortdurende patrouilles over de landstrijdkrachten. Er hadden geen Stuka-aanvallen plaats. Vijf ME109's en kleine verbindingsvliegtuigen werden tijdens de dag neergeschoten. De activiteit boven Malta had op geringe schaal plaats. Van deze operaties worden 4 van onze vliegtuigen vermist, doch tenminste 1 vlieger is in veiligheid" (Caïro, (AP) 6.11).

HET COMMUNIQUÉ VAN MADAGASCAR.

Het communiqué van Madagascar maakte bekend, dat er nog slechts 27 Europeanen overgebleven zijn in de strijdkrachten, die weerstand bieden aan de Britse opruimingsoperaties op Madagascar. Het communiqué gaf toe, dat Ambalavao gisteravond door de loyalisten moest worden afgestaan aan een Britse colonne, welke Zuidwaarts oprukte van Fianarantsoa uit, terwijl een andere Britse colonne „in geforceerde marsen oprukt", in Noordelijke richting van Tulear uit (Vichy, (AP) 5.11).

VICHY-TROEPEN OP MADAGASCAR VRAGEN WAPENSTILSTAND.

Een gezaghebbende zegsman maakte bekend, dat de Vichy-strijdkrachten, die in het Zuidelijk deel van Madagascar weerstand boden aan de Britten, om wapenstilstand hebben gevraagd en dat de vijandelijkheden gisteren zijn beëindigd om 14 uur (Madagascar tijd). De enige gevechten op het eiland hadden nog plaats in het Zuidoostelijke deel, zodat de wapenstilstand in feite het einde betekent van de campagne om Madagascar (Londen, (AP) 6.11).

TIJDENS DE DUISTERNIS NIETS TE VERMELDEN.

De Britse Ministeries van Luchtvaart en Binnenlandse Veiligheid zeiden in een communiqué, dat er tijdens de duisternis niets te vermelden viel (Londen, (AP) 6.11).

COMMUNIQUÉ VAN DE NOORDAMERIKAANSE MARINE.

De Noordamerikaanse Marine gaf het volgende communiqué No. 182 uit: „Stille Zuidzee (alle data zijn Oosterlengte):

1. Op 1 November bombardeerden leger-vliegtuigen de vijandelijke voorraad-opslagplaatsen en troepenconcentraties aan de Noordkust van het eiland Guadalcanal in de buurt van Kokumbona. Geen weerstand werd ondervonden.

2. Op 3 November zetten de Noordamerikaanse troepen hun succesvolle aanvallen voort op de vijandelijke stellingen ten Westen van de rivier Matanikau. Drie stukken veldgeschut en 12 artillerie-kanonnen van 37 mm. alsmede 30 machinegeweren werden veroverd en 350 Japanners werden gedood. Gedurende de nacht van 3 op 4 November beschoten Noordamerikaanse marine-strijdkrachten de vijandelijke stellingen nabij Nokumbona.

Gedurende de nacht van 3 op 4 November landden nog meer vijandelijke strijdkrachten op de Noordkust van Guadalcanal ten Oosten van het punt Koli. Na in de ochtend van 4 November aanvankelijk te zijn afgeslagen zetten de Noordamerikaanse mariniers hun aanvallen voort op deze vijandelijke troepen" (Washington, (AP) 5.11).

KNOX OVER DE SUCCESSEN IN DE STILLE ZUIDZEE.

De Noordamerikaanse Secretaris van Marine Frank Knox zeide in een redevoering, dat de Noordamerikaanse successen in het Zuidwestelijk deel van de Stille Oceaan niet kunnen worden beschouwd als een „uiteindelijke overwinning". Hij waarschuwde, dat de vijand terug zal komen".

Knox verklaarde: „Het zou dwaas zijn te veronderstellen, dat de overwinning blijvend is". Hieraan voegde hij toe: „Doch ten minste is de Amerikaanse vloot na deze openingsronde waar zij was toen de strijd begon, waar de vijand zich heeft teruggetrokken om zijn wonden te likken en zijn verliezen te tellen. Wij geloven, dat de vijand zich gereedmaakt om terug te komen. Hij zal worden ontvangen met dezelfde bekwaamheid en moed als tevoren" (Een haven aan de Oostkust, (AP) 5.11).

IN DE STILLE ZUIDZEE.

John H. Higgins seint uit Washington:

Op Nieuw Guinea vallen de Japanse strijdkrachten verder terug onder de gestadige druk van de Geallieerde opmars. MacArthurs Commando verklaarde, dat de vijand betrekkelijk ver is teruggedrongen voorbij de helft van de weg tussen Kokoda en Buna. Het communiqué zeide, dat de Geallieerde troepen langzaam oprukken naar de vijandelijke basis aan de Noordkust van Nieuw Guinea. Geallieerde bommenwerpers sloegen ook voor de tweede achtereenvolgende dag met succes naar het door den vijand bezette Portugese deel van Timor ten Noord-Westen van Australië. Ook werd de Japanse basis te Salamua aan de Noordkust van Nieuw Guinea aangevallen. Het gebied van Buin-Faisi op de Noordelijke Salomonseilanden werd in de nacht eveneens gebombardeerd. De Noordamerikaanse Marine onthulde, dat Noordamerikaanse oorlogsschepen nog actief zijn bij de Salomonseilanden en de Japanse stellingen beschoten op de Noordkust van Guadalcanal (Washington, (AP) 6.11).

JAPANNERS OP NIEUW GUINEA VERDER TERUGGEDRONGEN.

De correspondent van de „Melbourne Herald" op Nieuw Guinea zeide, dat de eerste Japanse poging om stand te houden op de weg naar Buna sedert Alola opzij geslagen is door de oprukkende Geallieerde strijdkrachten op 5 kilometer ten Westen van Oivi. Hij zeide, dat de Japanners zich ingroeven, doch dat de Geallieerde bommenwerpers, welke samenwerken met de grondstrijdkrachten, de Japanse stellingen bombardeerden en beschoten, terwijl de troepen voortdrongen en den vijand overweldigden (Melbourne, (AP) 6.11).

PORTUGESE REGERING ZAL OPTREDEN TEGEN STAKINGEN.

De Portugese cabinet maakte na een bijeenkomst onder voorzitterschap van Salazar bekend, dat de Regering bereid is „uiterst energiek" op te treden om de golf van stakingen van de telefoonmaatschappij, de scheepswerven, de havenbedrijven en tramwagens in Lissabon de kop in te drukken. Het communiqué noemde de ontwikkelingen van de stakingen, die — naar het zeide — „klaarblijkelijk georganiseerd zijn" en „van politiek karakter waren met misdadige bedoelingen" (Lissabon, (AP) 6.11).

PRO-DEMOCRATISCHE DEMONSTRATIE IN CHILI.

Gisteren werd in Santiago, Chili, een grote betoging gehouden door prodemocratische elementen, waarbij de Argentijnse Afgevaardigde Francisco Perez sprak voor het breken van de betrekkingen met de As. Lombardo Toledano, de Mexicaanse Arbeidsleider, verklaarde: „Dit is het uur van Amerika. Mexico alleen is niets. Chili betekent alleen niets. Alleen is Brazilië niets. Argentinië kan alleen niets doen. Maar de Verenigde Amerikaanse Landen kunnen nu en in de toekomst een grote macht vormen. Verenigd kunnen zij hun fundamentele doeleinden bereiken. Als wij de oorlog winnen, zullen de Amerikaanse landen krachtig te voorschijn treden."

Vuurwerk, dat de vorm van een V maakte, werd afgestoken door leden van de studentenvereniging. Afgevaardigden van de radicale partij van den President riepen: „Que rompa con el eje pedimos al Presidente" [Wij vragen den President om met de As te breken — Red. Amigoe].

Waarnemers zeiden, dat de demonstratie in het land de grootste was en de meest enthousiaste van de laatste jaren (Santiago, Chili, (AP) 6.11).

SPORT - RUBRIEK.

Officiële Mededelingen

van

„De Curaçaose Voetbalbond".

WEDSTRIJD PROGRAMMA MUNDO NOBO

Zondag 8 Nov. 1942: A-Klasse	Atlanta 1 — Arsenal 1 (H. Leers)
Zondag 8 Nov. 1942: Res.A-Klasse	S.U.B.T. 2 — Independiente 2 (Taytelbaum)
Zondag 15 Nov. 1942: A-Klasse	Jong Holland 1 — Independiente 1 (Brakke)
Zondag 15 Nov. 1942: Juniores	Jong Holland Jr. — S.U.B.T. Jr. (Taytelbaum)
Zondag 22 Nov. 1942: A-Klasse	S.U.B.T. 1 — Volharding 1 (Oehlers)
Zaterdag 28 Nov. 1942: vriends. wed.	S.U.B.T. 1 — Independiente 1
Zondag 29 Nov. 1942: A-Klasse	Transvaal 1 — Jong Curaçao 1 (Jesurun)

SCHERPENHEUVEL.

Zondag 15 Nov. 1942: A-Klasse	S.U.B.T. 1 — Arsenal 1 (L. Casper)
Zondag 22 Nov. 1942: Res.A-Klasse	Jong Curaçao 2 — Scherpenheuvel 2 (Taytelbaum)
Zondag 29 Nov. 1942: Res.A-Klasse	Independiente 2 — Scherpenheuvel 2 (Van Eerden)
Zondag 29 Nov. 1942: Juniores	Jong Curaçao Jr. — Scherpenh. Jr. (H. Rog)

ATTENTIE! Met ingang van October 1942 beginnen alle A-Klasse wedstrijden om 16.00 uur precies; de Res.A-Klasse om 14.15 uur precies.

De Heren scheidsrechters worden vriendelijk verzocht bij verhindering tijdig de competitieleider te waarschuwen.

... sen Fuka en Mersa Matruh. Tegen de schemering zou de slag voortduren met onveranderde bitterheid" (Fuka ligt op 100 kilometer ten Westen van de oorspronkelijke linie van El Alamein en was de diepste doorbraak, die gisteren door de As werd toegegeven. Matruh ligt 68 kilometer verder naar het Westen — een totale afstand van 168 kilometer van El Alamein. De grenzen van de gevechten, die zowel door het Britse als door het Duits-Italiaanse Hoofdcommando werden gegeven, gaven te kennen, dat de Britten thans de gehele Noordelijke sector zeker zover ten Westen als Fuka hebben opgeruimd — (AP) New York).

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **Moskou:** Ter gelegenheid van de herdenking van de 25e jaardag van de bolsjewistische revolutie in Moskou, zeide Stalin dat Sovjet-Ruslands binnenlandse front nooit zo sterk en wel georganiseerd geweest is als thans.

— **Londen:** De Britse Admiraliteit maakte bekend, dat nog 6 schepen van de As tot zinken zijn gebracht en 2 grote voorraadschepen van de As zijn beschadigd door Britse duikboten in de Middellandse Zee.

— **Londen:** Het Britse nieuwsagentschap zeide, dat volgens een Tassbericht uit Genève Mussolini tegen eind October per vliegtuig vertrok voor een bijeenkomst met Hitler, waarbij de nazie Veldmaarschalk Albert Kesselring van de Duitse luchtmacht tegenwoordig zou zijn geweest. Geen uitleg werd hiervan gegeven.

— **Rome:** Het Italiaanse communiqué deelde mede, dat de Italiaanse en Duitse strijdkrachten gisteren hevige gevechten leverden tegen de vijandelijke tankformaties in het gebied tus-

— **Caïro:** Drie snelle pantser-divisies van het achtste Britse leger, geleid door Luitenant Generaal Bernhard Montgomery, hebben twee wiggen gedreven door de strijdkrachten van Maarschalk Erwin Rommel binnen de vijandelijke stellingen. Montgomery zelf verklaarde vol vertrouwen, dat zijn strijdkrachten alle strijdkrachten van de As, die in Noord-Afrika overgebleven zijn, zullen wegvagen.

— **Ankara:** Vertraagde berichten uit Hellas delen mede, dat de Duitsers in een wanhopige poging om Rommels terugtrekkende strijdkrachten te steunen meer dan 500 transportvliegtuigen gebruiken om troepen te vervoeren van Athene naar onbekende Duitse bases in Afrika. Men zegt, dat de troepen van het Russische front worden weggehaald om Rommel te steunen en dat vier treinladingen vol Duitse soldaten van het Oostelijk front op Maandag door Roemenië en Joegoslavië zijn gereden naar Athene. Volgens een ingelichte Japanse zegsman in de Turkse hoofdstad zou Berlijn reeds een week geleden de gevaarlijke situatie van de Asstrijdkrachten in Afrika hebben ingezien en zou Hitler een beroep op Tokio hebben gedaan om indirecte hulp te verlenen door een vlootaanval op Madagascar of Zuid-Afrika. Japan zou echter hebben geantwoord niet de voldoende vlootsterkte te hebben vanwege de slagen, die het door de U.S. A.-vloot zijn toegediend.

De Nagedachtenis van Professor Joannes Hoogveld besmeurd

door

Majoor Aalmoezenier MONCHEN en H. DE MAN.

Enige maanden geleden is Monseigneur Joannes Hoogveld, de Rector Magnificus van de Rooms-Katholieke Universiteit te Nijmegen, ten grave gedragen. Na meer dan een jaar in een Duits concentratiekamp te zijn mishandeld, kwam de grijze geleerde als een wrak in Nijmegen terug en stierf kort daarop. Zonder overdrijving mag men ook hier weer spreken van eén brute naziemoord.

Monseigneur Joannes Hoogveld was amper begraven of daar ontstond rond zijn nagedachtenis een waarlijk gemene naziepropaganda. De ex-redacteur van „De Tijd", Van der Broeck, die thans, heulend met de naziebeulen, de „Limburger Koerier" leidt, drukte enige artikelen af, die Monseigneur Joannes Hoogveld in 1926 in „De Tijd" publiceerde en waarin de grenzen van het kerkelijk gezag werden behandeld. En de verrader voorzag die artikelen van commentaar.

Wat moest er nu met deze publicatie worden bewezen? O, allerlei zaken tegelijk. Monseigneur Hoogveld zou een nationalist zijn geweest en... wel te verstaan, een nationalist in de geest van het Nationaal Socialisme, verder een tegenstander van kerkelijke inmenging in wereldlijke zaken en tenslotte zou uit dat voorgaande dan voortvloeien, dat hij eigenlijk een stelling innam tegenovergesteld aan die van de Nederlandse Bisschoppen. En die Bisschoppen zijn zo objectief niet, aldus insinueerde Van der Broeck, die zouden zich wel inlaten met wereldlijke zaken. Want die hebben immers het Nationaal Socialisme verboden.

Tegelijk met deze campagne, die kennelijk geïnspireerd is door de opdrachtgevers van dezen renegaat, verschenen in de andere Nazie-bladen stromen van artikelen, die de bedoeling hadden aan te tonen, hoe dom en verblind de Nederlandse Bisschoppen tevens zijn, omdat zij — in tegenstelling met hun Duitse ambtsgenoten aan Nationaal Socialisten de H.H. Sacramenten weigeren.

Bekijken we deze onedele hetze tegen de Nederlandse Bisschoppen eens wat dichterbij. Allereerst vraagt men zich af, waarom Monseigneur Joannes Hoogveld dan toch eigenlijk naar een concentratiekamp gesleept is door den vijand.

Verrader Van der Broeck verklaart toch zelf, dat de overledene eigenlijk een soort Nationaal Socialist is geweest, althans een sympathisant.

Heeft de vijand zich dan soms vergist, toen hij juist dezen Priester aangreep? Welneen. Met den rector magnificus van Nijmegen hadden zij hun waren tegenstander te pakken. Zij en het slachtoffer zelf wisten precies wat ze aan elkander hadden.

Daarom is het zo diep weerzinwekkend, dat de nazieknecht Van den Broeck, en nog wel zo kort na het overlijden van het slachtoffer, zijn nagedachtenis poogt te exploiteren, om nazie-gif over ons land te verspreiden.

De doden spreken niet tegen. Een levende, als Monseigneur Joannes Hoogveld, wiens uitspraken misbruikt worden, kan protesteren, zelfs in een gemuilkorfd land.

Hij toch kan zich op het kerkelijk spreekgestoelte verweren en — als hij dan wordt gegrepen en weggesleurd dan blijkt zijn protest des te duidelijker uit het feit van zijn arrestatie.

Maar de doden zwijgen. Daarom ook werd Troelstra's nagedachtenis misbruikt door onze nazie-knechten. Deze sterke persoonlijkheid, met een eerbied afdwingend gevoel voor recht en de menselijkheid, werd zowaar ook al voorloper van het Nationaal-Socialisme genoemd.

Doch wat is er nu met die artikelen van Monseigneur Hoogveld? De zaak is door en door eenvoudig. Wat in die artikelen stond, valt te lezen in ieder handboek van het kerkelijk recht. De Kerk verlangt geen inmengingsbevoegdheid in burgerlijke zaken. Zij waakt slechts, dat de burgerlijke overheid geen daden stelt of wetten afkondigt, die de vrijheid van de bevolking, om God te dienen, aantast. En in de gevallen, dat dit toch geschiedt, protesteert de Kerk energiek. Ziedaar alles.

Dit is een bekend standpunt, zó bekend, dat het meer dan kinderachtig is, het zogenaamd te ontdekken uit artikelen, die in 1926 verschenen en met hartstocht af te leiden, dat nú eindelijk toch een Priester zelf erkent, dat de Kerk een zeggenschap heeft of opvordert op maatschappelijk terrein. Een Nazie-knecht kon evengoed triumphantelijk uitroepen: ik heb een geheim stuk ontdekt waaruit blijkt, wat het eigenlijke verborgen doel van de Katholieken is: Zij zijn op aarde om God te dienen en daardoor zalig te worden.

Doch nu het eigenlijke kernpunt dat de Nazies proberen te verdoezelen. Waarom is er toch verschil in houding tussen de Nederlandse Bisschoppen en hun Duitse confraters ten opzichte van het Nationaal Socialisme vraagt de N.S.B.

Maar daar is geen verschil tussen. In het kort even een resumé. Toen Hitler aan de macht kwam, haastte hij zich, met den Paus een concordaat aan te gaan. Zijn doel bleek achteraf te zijn, daarmede op misleidende wijze, de katholieken aanvankelijk van krachtige tegenstand af te houden. Hitler ging zeer listig te werk, hij bedroog den Paus op zijn gewone platte manier. Zo schreef hij in de editie van Mein Kampf, die aan het afsluiten van het concordaat voorafging:

„De politieke leider mag nooit raken aan de godsdienstige opvattingen en instellingen van zijn volk; doet hij het toch, dan houdt hij op politicus te zijn; zo iemand moet hervormer worden, als hij er aanleg voor heeft. Een ander optreden moet noodzakelijkerwijze, en vooral in Duitsland, leiden tot een ramp".

Maar de inkt was nog niet droog, of Hitler ving een Kulturkampf aan, waarbij die van Bismarck een kinderspelletje was.

Het resultaat bleef niet uit. In 1936 veroordeelde Paus Pius XI in zijn Encycliek „Mit brennender Sorge" nadrukkelijk het Nationaal Socialisme gelijk het zich ontwikkeld had. Als de N.S.B.-ers dus zeggen dat het Nationaal Socialisme niet verboden is door de Kerk, liegen zij bewust. Gelijk echter bekend is, zegt het Vaticaan nimmer een Concordaat op, zelfs niet, als gevolg van schendingen der bepalingen, in de hoop, met de partij die contractbreuk pleegde, nog tot verbetering der relatie te komen. Daarom bestaat er nog, tussen Nazie-Duitsland en het Vaticaan, een accoord. Als gevolg van dat accoord kunnen Duitse Nazies de H. H. Sacramenten ontvangen, althans voor zoverre zij geen positief-onchristelijke daden stellen.

Dit wordt den Nazie evenwel steeds moeilijker, vooral als hij zich gedraagt volgens de latere ontwikkeling van het Nationaal Socialisme. En doet hij dat niet, dan komt hij in conflict met de partij. In zeer vele gevallen ontvangen dus Duitse Nazies de H.H. Sacramenten ongerechtigd, dus onwaardig. Want het Nationaal Socialisme in de hedendaagse rigoreuze vorm, is veroordeeld door Rome.

De Nederlandse bisschoppen hebben lering gedaan aan de conflicten tussen het Vaticaan en de Wilhelmstrasse. Het is toch begrijpbaar, dat zij, na de ervaringen in Duitsland, niets gevoelden voor een accoord met de N.S.B., vooral niet, sedert het Duitse Nazisme in zijn huidige ontwikkeling was veroordeeld door Rome.

De Paus zou zeker met de Duitse Nazies geen concordaat meer afsluiten, dat blijkt terdege uit de veroordeling in „Mit brennender Sorge". Het is dus opzettelijk bedrog, het in de Nederlandse Bisschoppen te laken, dat zij hierin achter den Paus staan. Hitler heeft vlakweg misbruik gemaakt van het feit, dat het Vaticaan zo loyaal is, nooit een concordaat op te zeggen. Maar gek zijn de kerkelijke overheden niet, ze trappen niet tweemaal in hetzelfde valletje. Een opmerking moet ons nog van het hart. Men moet toch als N.S.B.'er brutaal als de beul zijn om te durven klagen dat de bisschoppen zo halsstarrig zijn en zo gemeen aan politiek doen in hun afwijzing van het heidens Naziedom, direct nadat de Duitsers, de politieke vrienden dier zelfde N.S.B.-ers, twee van de edelste Nederlandse priesters doodgemarteld hebben: Monseigneur Joannes Hoogveld en Professor Titus Brandsma.

Met blijdschap geven wij kennis van de geboorte van onzen zoon

W I M.

H. Jongepier
A. M. Jongepier — v. Schaik.

Curaçao 4 Nov. '42. St. Elizabeth hospitaal.
4636

INGEZONDEN.

(Buiten verantwoordelijkheid der Redactie).

De onderafdeling Aruba van het Nederlandse Rode Kruis, schrijft ons: „Het zij ons vergund u hierbij een afschrift aan te bieden van een brief ontvangen van den Heer Addison W. Croes, alhier gevestigd, alsook van ons antwoord op genoemde brief. Beleefd verzoeken wij u aan de inhoud beider brieven publiciteit te willen geven in uw veel gelezen blad".

De beide brieven volgen hieronder:

Aan den Heer Voorzitter van de Afdeling Aruba van het Rode Kruis, Alhier.

Het is, zeer tot mijn spijt, mij ter ore gekomen, dat het heel beroerd zou gesteld zijn op dit ogenblik met de kasmiddelen der Afdeling Aruba van het Rode Kruis, dat onmogelijk is voor deze hoogst nuttige en zeer noodzakelijke instelling om zelfs in de zeer dringende instandhoudingskosten te voorzien, wegens gemis van inkomsten en dat haar Kas zelfs leeggelopen zou zijn.

Het is buiten kijf, van het grootste belang voor deze gemeenschap het behoud van deze menslievende Organisatie en het is ons aller goede plicht om haar te steunen met hand en tand, vooral in deze tijd van beroering en troebelingen, aan de hand van reeds voorgekomen feiten, die haar bestaan absoluut wettigen.

Daarom haast ik me u hierbij ten behoeve en ter verstijving harer Kas, de Afdeling Aruba van het Rode Kruis een gifte te doen (in een check) van ƒ 300.00, terwijl ik voorts haar schuld bij mij groot ƒ 202.08 zeer gaarne kwijt scheld.

Ik hoop en vertrouw,, dat er menig anderen mijner landgenoten die daartoe in staat verkeren, dit voorbeeld zelfs ongevraagd zullen volgen, en dat meer giften als deze zullen binnenstromen tot behoud in actieve vorm van de zeer verdienstelijke Afdeling van het Nederlandse Rode Kruis op dit eiland.

Hoogachtend,
get. Addison W. Croes.

Aan den Heer Addison W. Croes. Alhier.

Weledele Heer,

Gretig aanvaarden wij de steun ons door u geboden als bepaald in uw schrijven d.d. 20 dezer, tot verlichting van onze kommer wegens onze zorgwekkende financiële toestand, als door u vernomen.

Gaarne verklaren wij, dat, behalve de stoffelijke betekenis van deze gift, wij daarin vinden een voor ons opwekkend geste en wel het medeleven op zo'n gevoelige en spontane wijze met het Rode Kruis, als blijkt bij u te bestaan, door uwe werkelijke waardering en bescherming der instelling.

Moge uwe belangrijke bijdrage tot voorbeeld en aansporing aan vele anderen dienen, dat zij zich voor de geest halen, dat behalve onze activiteiten tot paraatheid voor eventueel oorlogsmolest, wij daarnaast hebben de bestrijding t.b.c. alsmede de verrichting van andere liefdadige werken, waaraan als vanzelf spreekt, geregelde kosten verbonden zijn. Wij gaan natuurlijk van hetzelfde beginsel als u uit, dat de mens niet alleen voor zichzelf moet leven, maar ook geven moet aan de samenleving waarvan hij neemt.

Hoogachtend,
Afdeling Aruba van het Nederlandse Rode Kruis.
Get. J. H. Eman, voorzitter.
Get. Jan H. Beaujon, wnd. secretaris.

FILM

„My Gal Sal" (Cinelandia). „Mijn gal zal dit weekeinde zeker niet overlopen". Zo dacht uw scribent, voor een bezoek op weg naar Curaçao's en Amerika's Rode Hoofd No. 1; dat van Donderdag af „jour" houdt in ons stedelijk open-lucht-bioscoop-paleis No. 1. En de gedachte bleek juist. Zo'als honderden plaatselijke rode hoofden vanzelfsprekend enthousiast en spontaan zullen getuigen na hun opwachting bij Rita Hayworth en haar gezelschap te hebben gemaakt. Hoe zou het ook anders kunnen! Bij een dergelijk filmkleuren-, muziek-, zangen dansfeest. Een ieder moet wel meegesleept worden door het uitgelaten, operette-achtige biographietje van onze Rode Saar. Meest gevierde operetteen revuester van de Verenigde Staten aan het einde der 19e eeuw. Wier schoonheid en charme den genialen, doch nog onbekenden componist Paul Dresser (Victore Mature) dusdanig inspireren, dat hij een fabelachtige carrière in de amusementswereld van die dagen maakt. En weldra geheel Amerika en ten slotte ook zijn gal Sal verovert!

Zelden of nimmer te voren zagen wij een film, welke de echte theatersphe... zó dicht benadert als deze. Men is ... geheel en al in.

Een bizondere attractie bieden de ... buitengewone décors alsmede de ... pisch ouderwetse costumes, welke ... nigmaal op onze twintigste eeuw ... lachspieren werken. Vooral in ... Amerikaanse Piscaderabaai-scène!

„Tamboeren in de Congo" (We... End). Een volle zaal zat gisteravond ... met spanning te wachten naar wat ... hoofdfilm deze week brengen zou. ... men zich door de geheimzinnige ... der film heeft laten verleiden, dan ... dat men zich meer dan door middel van ... krantenberichten mogelijk is, een ... ter idee heeft willen vormen van ... Zwarte Werelddeel, het doet er ... van af, dat men grote verwachtingen ... van deze film koesterde.

De film verplaatst zich na ... minuten alras van het Nieuwe naar het ... Donkere Werelddeel, alwaar ... kennis maakt met enige echte Af... kaanse wilde stammen, apen en ... der verraders. Enige prachtige ... over de kracht van de slang, de ... heid van de aap, de verhouding in ... Afrikaanse dierenleven, een ontwikkel... de bariton-stem en een lieve inlandse ... hoofdmansdochter vormen het ... naamste in deze rolprent.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN: Vr., 6 Nov...

Telegram Afdeling: Hr. Schaap, tel. 353, Amalia van Solmslaan 4.

Shipping & Supplies: Hr. De Vl... ger, tel. 244, Bernhardlaan 10.

Scheepvaart Afdeling: Hr. De Tr... ye, tel. 724, Emmastad 133A.

Dok Afdeling: Hr. Van Hasselt, ... 468, Emmastad 34 en Hr. J. Prins, ... 330, Hotel Kamer 61.

Sportclub „Asiento": Voetballen: A... Zondag 8 November competitiewed... strijd Asiento 2 — Veteranen Com... natie. Terrein Rio Canario. Aanvang 16.15 uur. Scheidsrechter Hr. De W... ter.

Ons Hoekje.

Dit zullen de dames lezen.

VAN DEZE TIJD.

Hebben wij bij de bespreking van het gezin, de vorige maal vooral de eenheid en geslotenheid van het gezin behandeld en hoe deze eenheid te verwezenlijken, speciaal op godsdienstig gebied, nu zullen wij eens onze gedachten laten gaan over de wijze, waarop dit gezin zorg behoort te dragen voor de degelijke ontwikkeling van de in zijn schoot opgroeiende kinderen, tot volwaardige burgers.

Zagen wij als huiselijk hoogtepunt van het godsdienstig leven, het met het gezin vieren der Christelijke feesten, voor de ware huiselijkheid zijn de huiselijke feesten van niet minder belang. Verjaardagen, huwelijksherdenkingen, Sinterklaas: het zijn even zo vele hoogtepunten der huiselijkheid. Ook deze feesten behoren gezinsfeesten te zijn. Het moet niet zó zijn, dat op verjaardagen der ouders de kinderen bijna onder de voet worden gelopen en gedanst door volwassenen en misschien het minder fraaie gezicht moeten aanschouwen van Vader of Moeder, die een weinig „vrolijk" zijn. De verjaardag van een der ouders moet in hoofdzaak, al naar gelang de leeftijd, door de kinderen worden georganiseerd. Als er bezoek komt, helpen zij, zodat de feesteling zich niet druk behoeft te maken. De kinderen bedenken verrassingen en leren een versje of pianostukje en dragen een Zondagse jurk. Op de allereerste plaats vieren de gezinsleden samen het feest: de rest is bijzaak.

Hetzelfde geldt, als een der kinderen verjaart. Dan zijn het de ouders en de andere kinderen, die den feesteling verrassen en befeesten. Moeder zal waarschijnlijk een kindervisite organiseren, maar dan komen de vriendjes en vriendinnetjes te gast in het gezin. Zo was het, dat in onze herinnering de feestjes bij de diverse vriendinnetjes zo'n heel eigen karakter hadden: het was dat der eigen gezinsfeer.

Een feestelijke maaltijd, versieringen, muziek, bloemen, maar vooral: oprechte vreugde, blijde gezichten, dat zijn de ware ingrediënten, waarmee een gezinsfeest gevierd wordt. Deze uit liefde spruitende vreugde is van groter belang dan aan de viering bestede kosten: geen kostbaarheden kunnen onenigheid, egoïsme, afzijdigheid of gebrek aan saamhorigheid of medeleven vervangen.

Zijn dit de huiselijke hoogtepunten, in het leven van iedere dag moeten de ouders op de eerste plaats zorg dragen, zèlf het goede voorbeeld te geven.

Geen aansporingen, om naar de kerk te gaan, zullen half zoveel effect dragen, als het zèlf mède gaan.

Leren wij onzen kinderen eerlijkheid, laten wij zelf dan altijd op de eerste plaats de eerlijkheid betrachten en laten wij vooral ons eens gegeven woord onherroepelijk nakomen.

Leren wij onzen kinderen huiselijkheid, laten wij zelf het voorbeeld geven en niet uitmunten door uithuizigheid.

Leren wij hun goed te zijn voor de armen, laten wij zelf hun tonen hoe dit te doen.

Leren wij hun iets voor elkaar over te hebben, laten wij zelf dan niet steeds ons eigen vermaak zoeken.

Leren wij hun matig te zijn in het snoepen, laten wij zelf dan niet de hele dag op bonbons lopen te knabbelen of ijsjes te lepelen.

Leren wij hun zelfbeheersing, laten wij eerst onszelven beheersen.

Laten wij niet trachten onzen kinderen zwaardere lasten op de hals te schuiven, dan die wij zelf geneigd zijn te dragen: de onbillijkheid hiervan voelt ieder kind intuïtief.

Dit wil van de andere kant niet zeggen, dat de ouders in de ogen der kinderen „onfeilbaar" moeten zijn. Want dat zou in schijnheiligheid ontaarden, en ook dit bemerkt ieder kind. Het gezag van een ouder wordt er niets minder op, als hij eens ongelijk bekent of ruiterlijk erkent te kort geschoten te zijn.

Ik heb eens een vader gekend, die een keer in drift, zonder de zaak van te voren te hebben onderzocht, en ten onrechte, zoals later bleek, één van zijn kinderen een pak slaag toediende. Hij betuigde hierover later zijn oprechte spijt tegen de kinderen en nooit is deze zoon, die toen al volwassen was, in zijn leven zo hoog in de ogen van zijn kinderen gestegen, als bij deze gelegenheid. Nooit hebben ik een vader gezien, die zó geadoreerd werd door zijn kinderen, als deze vader.

Een eerlijk „dat had Mammie niet mogen doen", zal beter effect sorteren, dan een à tort et à travers volhouden, gelijk te hebben. Zaak is, dat de kinderen zien, dat de ouders op hetzelfde doelwit mikken, als hun wordt voorgehouden.

En slechts dàn, als zij zien, dat wij allen door eenzelfde verlangen bezield zijn en wij hen daarin voorgaan, kunnen wij er ook een gezonde tucht op nahouden in ons gezin. Als wij geen zelftucht vertonen, kunnen wij moeilijk onzen kinderen van onze tucht opleggen. Het „geneesheer genees u zelf" zou te zeer van toepassing zijn. Een gezonde tucht is onontbeerlijk voor een behoorlijke karaktervorming, een gezonde tucht, dat is een tucht, die op het gericht is, met de groei der jaren, zelftucht aan te kweken.

Slechts met een gezonde tucht is het mogelijk, die deugden aan te kweken, die een voortdurende overwinning van het eigen-ik inhouden.

In de huiselijke sfeer, uit die overwinning van het eigen-ik zich in hoofdzaak in behulpzaamheid. Dáár waar men niet zijn eigen gemak, genoegen, genot en rust zoekt, neemt men elkaar graag en spontaan het werk uit handen.

Men is vol zorg voor anderen. Dat is één der voornaamste deugden, die wij onzen kinderen moeten aanleren, zodat dit a.h.w., een tweede natuur wordt; dan zijn zij ook het beste gewapend tegen de kwaal van deze tijd en zijn later op hun beurt in staat een gezond en waar gezin te stichten.

Maar ook vooral hier geldt het: een goed voorbeeld doet goed navolgen.

Hoewel van de andere kant sommige moeders dit overdrijven, in deze zin, dat zij alles zèlf willen doen, óók voor haar kinderen. Het is echter duidelijk, dat in de grond hier geen sprake meer is van de deugd van behulpzaamheid, maar eerder van een gebrek: ijdelheid of ongeduld met anderen.

Wij moeten integendeel den kinderen leren hun kleine plichten te vervullen en spontaan de anderen in de vervulling van hùn plichten te helpen.

Dat zal hun een grote geschiktheid voor het leven verschaffen. Geen mens is lastiger voor zichzelf, dan hij, die zijn eigen werkjes en plichtjes zó langzijk vindt en zichzelf zó zorgvuldig soigneert, dat hij nooit voor anderen tijd noch oog heeft. Deze mensen eindigen meestal met complexen.

Een mens echter met een warm hart en open oog voor de moeilijkheden van anderen, heeft daar gewoonlijk graag tijd en belangstelling voor.

HET AMIGOE-RECEPT VAN DE WEEK.

Vis in de oven (bolo di pisca).

Men kookt een grote moot vis in een kwart liter water gaar, met een gehele ui en een theelepel zout. Daarna laat men de vis afkoelen. Dan ontdoet men hem van graten en vellen en maakt hem met een vork fijn. Men voegt nu een half ons geraspte kaas toe en een klein blikje tomatenpuree, drie goed geklopte eieren en een halve theelepel peper. Men mengt nu alles goed dooreen en doet het mengsel in een goed beboterde taartvorm of een vast schoteltje. Het bovenvlak wordt met wat boter bestreken en in een goed voorverwarmde oven op middelmatige hitte geplaatst. Men laat er nu een mooi korstje op komen. Heet storten (als men een vuurvast schoteltje gebruikt, stort men het natuurlijk niet...